

סדר ה'למוד ליום כ"ג אדר:

סדר לקוטי מוהר"ן היומני:

ב כו קדם שמוציאין מנח אל הפעל, אזי הכח והפעל נקשרים ביחד, ואין הפרש ביניהם. כי סוף מעשה במחשבה תחלה, דהינו כשאדם רוצה לעשות איזה דבר, כגון לבנות בית. צריך לחשב תחלה במחשבתו, איך יהיה ציור בנין ביתו. ואז כשנגמר במחשבתו דמות ביתו, אזי מתחיל לבנותו. נמצא שסוף המעשה, במחשבה תחלה. וקדם שהוציא מנח אל הפעל, אזי סוף המעשה נקשר עדין בתחלת המחשבה, ואין הפרש והבדל ביניהם כלל. וצריך לראות להוציא מנח אל הפעל, ואזי נפתחין ונבדלין הכח והפעל.

ויע הפרש והבדל בין תחלת המחשבה, שהיא בחינות כח, ובין סוף המעשה, שהיא בחינת פעל. וזה בחינת אלה, כי א היא שתי יודין, וזאו באמצע, שהיא בחינת פתח. ואלו השני יודין, הם בחינת יו"ד בראש ויו"ד בסוף, שהם בחינות כח ופעל. הינו בחינת היו"ד של שם העצם, שהוא שם הוי"ה ברוך הוא, שהוא יו"ד בראש, שהוא בחינת מחשבה תחלה, בחינת כח. והיו"ד השני, היא בחינת יו"ד של הכנוי, שהוא שם אדני, שהוא יו"ד בסוף, בחינת סוף מעשה, בחינת פעל. ובתחלה שני יודי"ן אלו הם נקשרין יחד, ואין הבדל ביניהם כנ"ל. ואחר כך כשמוציאין מנח אל הפעל, הם נפתחין ונבדלין כנ"ל. וזה בחינת הו"א שבתוך האלה, שהוא בחינת פתח. הינו מה שנפתחין ונבדלין אלו השני יודי"ן, שהם בחינות כח ופעל כנ"ל:

ב' עתה - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וזאת הֵיאו שְׁבֵתוֹד הָאֶלֶף, הוּא בְּחִינַת הֵיאו אוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בֵּין שְׁנֵי הַיּוֹדִי"ן שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַנ"ל, כְּזֶה, יֵאֱקוּדוֹנְקִי. כִּי יֵשׁ שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת אֶצֶל הַיּוֹד שֶׁל שֵׁם הָעֶצֶם, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּחִלַּת הַמַּחֲשָׁבָה. וְכֵן יֵשׁ שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת אֶצֶל הַיּוֹד שֶׁל שֵׁם הַכְּנוּי, שֶׁהוּא בְּחִינַת סוּף מַעֲשֵׂה. כִּי בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם יֵשׁ שְׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת, שֶׁהֵם מְקוֹם וְצִיּוֹר וְזִמָּן, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת הַנ"ל. כְּגוֹן כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְבָנוֹת בַּיִת, צָרִיךְ לַחֲשֹׁב בְּאִיזָה מְקוֹם לְבָנוֹתוֹ, וּבְאִיזָה זִמָּן, וּבְאִיזָה צִיּוֹר יִהְיֶה נִבְנָה הַבַּיִת, וְכֵן בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם. וְכֵן אַחֲר־כֵּךְ בְּסוּף הַמַּעֲשֵׂה, דִּהְיִינוּ כְּשֶׁעוֹשֶׂה אֶת הַדְּבַר, יֵשׁ גַּם כֵּן שְׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵם מְקוֹם וְצִיּוֹר וְזִמָּן. וְזֶה בְּחִינּוֹת שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ אֶצֶל יוֹד בְּרֵאשׁ, שֶׁהִיא תְּחִלַּת הַמַּחֲשָׁבָה, וְכֵן יֵשׁ שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת אֶצֶל יוֹד בְּסוּף, שֶׁהִיא בְּחִינַת סוּף הַמַּעֲשֵׂה, שֶׁהֵם בְּחִינַת הֵיאו שְׁבֵין שְׁנֵי הַיּוֹדִין כַּנ"ל.

וזֶה בְּחִינַת שְׁנֵי הָרוּחוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵם רוּחַ דְּלֵעָלָא וְרוּחַ דְּלִתְתָּא כַּנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח וּפְעֵל. שֶׁבְּתְּחִלָּה הֵם נִקְשָׁרִים יַחַד, וְאַחֲר־כֵּךְ נִפְתָּחִין וְנִבְדָּלִין כַּנ"ל. כִּי בְּחִינַת שְׁתֵּי הָרוּחוֹת הַנ"ל, נִבְעָשִׂין עַל יְדֵי הַמִּתְקַת חֶרוֹן אֶף. כִּי יֵשׁ בְּחִינַת חֶרוֹן אֶף אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל, וְאֶצֶל בְּנֵי אָדָם. וְכִשְׁשֵׁי חֶרוֹן אֶף, חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא בְּחִינּוֹת עֲשׂוֹן שְׁיֹצֵא מִנְּחִירָיו. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים י"ח): "עָלָה עֲשׂוֹן בְּאַפּוֹ". וְזֶה הָעֲשׂוֹן מִזִּיק לְפִרְנָסָה, [שֶׁעַל יְדָהּ מוֹצִיאִין מִכַּח אֶל הַפְּעֵל, כִּי עַל-יְדֵי שֵׁישׁ לוֹ פִּרְנָסָה וְאִינוּ נִצְרָךְ לְבְרִיּוֹת, זוֹכָה לְאַמֶּת. בְּחִינּוֹת עֲלָמָא דְאַתִּי, בְּבְחִינּוֹת: "אֲשִׁרִי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל ה' אֱלֹקָיו", שֶׁעַל יְדֵי זֶה מוֹצִיאִין מִכַּח אֶל הַפְּעֵל בְּדִלְקָמֶן]. כִּי הָעֲשׂוֹן מִזִּיק לְעֵינַיִם בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי י'): "כְּעֲשׂוֹן לְעֵינַיִם". שֶׁהֵם בְּחִינַת פִּרְנָסָה, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ח): "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ"

וְכוּ'. כִּי בַעַם מְזִיק לְפִרְנָסָה, כְּמוֹ שְׂמוּבָא בְּמָקוֹם אַחַר שְׂבַעַם מִפְּסִיד הָעֲשִׂירוֹת (עֵין לְעִיל בְּסִימָן נ"ט). וְצָרִיךְ לְשַׁבֵּר וּלְהַמְתִּיק הַחֲרוֹן אַף, דְּהֵינּוּ לְהַמְתִּיק הָעֵשׂוֹן וּלְבַרְרוֹ, עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ בְּחִינַת רוּחַ. דְּהֵינּוּ רוּחַ אֲוִירִי, שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהַתְּבַרְרוֹת הָעֵשׂוֹן.

וְזֶה הָרוּחַ, שֶׁהוּא הַמְּתַקֵּת הָעֵשׂוֹן שֶׁל הַחֲרוֹן אַף, הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, בְּחִינַת (אִיכָּה ד): "רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה'". וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא בָּא בְּחִינַת זֶה הָרוּחַ אֶל בְּחִינַת הַיָּדַיִם, עֲדִין הוּא קֹדֶם הַתְּוִיָּה. כִּי עֶקֶר הַתְּוִיָּה, הוּא בְּבְחִינַת הַיָּדַיִם, שֶׁהֵם כְּלֵי הָעֲשִׂיָּה, שֶׁשֵּׁם הוּא עֶקֶר הַתְּגַלּוֹת בְּחִינַת הָרוּחַ. בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ל"א): "בְּיַדְךָ אֲפָקִיד רוּחִי", וּבְבְחִינַת (אִיּוֹב י"ב): "אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְּשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ".

וְאַחַר-כֵּן: כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה הָרוּחַ בְּבְחִינַת הַיָּדַיִם, עֲדִין שְׁנֵי הָרוּחוֹת הֵנּ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח וּפְעַל בְּחִינַת שְׁנֵי הַיָּדַיִם יָמִין וּשְׂמָאל, הֵם שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד עֲדִין. דְּהֵינּוּ שְׁעֵדִין לֹא נִפְתְּחוּ וְנִתְפָּרְדּוּ הַיָּדַיִם, שֶׁשֵּׁם הַתְּגַלּוֹת שְׁתֵּי הָרוּחוֹת כֵּנ"ל. כִּי עֲדִין הַכַּח וְהַפְעַל נִקְשָׁרִים יַחַד, וְאִין הַבְּדִל בֵּינֵיהֶם כָּלֵל, וְאִין אִין נִכָּר בֵּין יָמִין לְשְׂמָאל כֵּנ"ל. וְאִין עֲדִין בְּחִינַת קֹדֶם הַבְּרִיאָה, דְּהֵינּוּ קֹדֶם שְׂמוּצִיאִין מִכַּח אֶל הַפְעַל, שֶׁאִין הֵן נִקְשָׁרִים יַחַד כֵּנ"ל.

וְאַחַר כֵּן: כְּשֶׁמוּצִיאִין מִכַּח אֶל הַפְעַל, אִין הוּא גִמְרַת הַבְּרִיאָה. וְאִין נִפְתְּחוּ הַיָּדַיִם, וְנִכָּר בֵּין יָמִין לְשְׂמָאל, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָּה מ"ח): "אַף יָדַי יִסְדָּה אֶרֶץ וַיִּמְיֵנִי טַפְחָה שְׁמַיִם". כִּי אִין יֵשׁ הַפְּרִשׁ וְהַכַּר בֵּין הַכַּח וְהַפְעַל, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁתֵּי הַיָּדַיִם, שְׁתֵּי הָרוּחוֹת כֵּנ"ל. וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַמְּתַקֵּת הַחֲרוֹן אַף כֵּנ"ל, וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ח): "פּוֹתַח אֶת יַדְךָ", שֶׁהַיָּדַיִם נִפְתְּחוּ וְנִכָּרִין בֵּין יָמִין לְשְׂמָאל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תערב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כַּנְ"ל. וְזֶה 'אֶת יְדֵיךָ, בְּחִינַת שְׁנֵי יוֹדֵי"ן הַנְּ"ל (כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזֶהר וּבִתְקוּנִים בְּהַקְדָּמָה דָּף ז': וּמוּבָא בְּ"פְרִי-עֵץ-חַיִּים" בְּשֹׁעַר הַזְּמִירוֹת פ"ה עֵין שָׁם), 'אֶל תִּקְרֵי יָדְךָ אֶלְאָ יוֹדֵיךָ. כִּי הַיְדִים הֵם בְּחִינַת שְׁנֵי יוֹדֵי"ן הַנְּ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח וּפְעַל, שֶׁזֶה בְּחִינַת שְׁתֵּי הַיְדִים יְמִין וּשְׂמָאל כַּנְּ"ל:

וְזֶהוּ 'פּוֹתַח אֶת יְדְךָ' סוּפֵי-תִבּוֹת 'חֲתָךְ' כְּמוּבָא, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁתֵּי הַיְדִים נִפְתָּחִין וְנִחְתָּכִין, וְנִכָּר בֵּין יְמִין לְשְׂמָאל כַּנְּ"ל, בְּחִינַת: 'אֶף יְדֵי יִסְדָּה אֶרֶץ' וְכוּ' כַּנְּ"ל. וְזֶה, 'חֲתָךְ' בְּגִימַטְרִיא שְׁתֵּי פְעָמִים רוּחַ (כְּמוּבָא בְּ"פְרִי-עֵץ-חַיִּים" שָׁם), הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁנֵי הָרוּחוֹת הַנְּ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁנֵי הַיְדִים כַּנְּ"ל, כְּשֶׁנִּפְתָּחִין וְנִחְתָּכִין כְּשֶׁמוֹצִיאִין מִכַּח אֶל הַפְּעַל כַּנְּ"ל. וְזֶהוּ 'פּוֹתַח אֶת' וְכוּ', בְּבְחִינַת פִּתְּחָה הַנְּ"ל. וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַמְּתָקוֹת הַחֲרוֹן אֶף, בְּבְחִינַת 'רוּחַ אֶפִּינוּ מְשִׁיחַ ה'" כַּנְּ"ל. וְזֶה פּוֹתַח אֶת יְדְךָ רְאֵשֵׁי-תִבּוֹת אֶפִי, הֵינּוּ בְּחִינַת רוּחַ אֶפִּינוּ וְכוּ' הַנְּ"ל. כִּי עַל-יְדֵי בְּחִינַת 'רוּחַ אֶפִּינוּ' וְכוּ', נִפְתָּחִין וְנִחְתָּכִין הַיְדִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁתֵּי הָרוּחוֹת כַּנְּ"ל:

וְכָל הַמְּצוּוֹת וְהַעֲבֵרוֹת תְּלוּיִין גַּם כֵּן בְּזֶה, בְּבְחִינַת הַתְּפִתְחוֹת הַיְדִים הַנְּ"ל, בְּחִינַת כַּח וּפְעַל כַּנְּ"ל. כִּי יֵשׁ בָּהֶם גַּם כֵּן שְׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת הַנְּ"ל, שֶׁהֵם מְקוֹם וְצִיּוֹר וְזִמָּן. וְזֶה בְּחִינַת (אָבוֹת פָּרָק ב): 'הַסִּתְּכָל בְּשֹׁלְשָׁה דְבָרִים וְאֵי אֶתָּה בָּא לִידי עֲבָרָה', 'לִידי עֲבָרָה' דִּיקָא, כִּי עֵקֶר הָעֲבָרָה, חַס וְשָׁלוֹם, נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַיְדִים הַנְּ"ל. וּבִתְחִלָּה הָעֲבָרָה בְּכַח, שְׁחוֹשֵׁב לַעֲשׂוֹתָהּ, חַס וְשָׁלוֹם, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁמוֹצִיאָה מִכַּח אֶל הַפְּעַל וְעוֹשֶׂה אוֹתָהּ, חַס וְשָׁלוֹם, אֲזַי הוּא רָשָׁע גָּמוֹר, וְחָשׁוֹב כְּמַת, כִּי 'רָשָׁעִים בְּחִינַת קְרוּיִין מֵתִים' (בְּרִכּוֹת י"ח:). וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים פ"ח): "כְּמוֹ חֲלָלִים שׁוֹכְבֵי קֶבֶר" וְכוּ', הֵינּוּ הָרָשָׁעִים שֶׁהֵם בְּחִינַת קְרוּיִים מֵתִים. וְזֶהוּ, 'מִיָּדְךָ

נגזרו, 'נגזרו' לשון חת"ך, כמו שפרש רש"י. הינו שהעברה
 נעשה על ידי בחינת חתוך הידים, בחינת 'פותח את ידך'
 ספייתבות חת"ך. ומנפילת חתוך והתפתחות הידים אלו
 שבקדשה, נעשה העברה בבחינות 'והמה מידך נגזרו', לשון
 חת"ך כנ"ל. ועל כן מועיל תשובה על עברה, כי עקר התשובה
 היא חרטה שמתחרט על העברה, בחינות (נדריים כ"ב): 'פתח
 חרטה'. שזה בחינות פתח כנ"ל, בחינות פותח את ידך כנ"ל:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הי"ד:

ה להוציא מנח אל הפעל הוא על ידי שלמות הדבור כי כל עשייה
 שעושה האדם צריכה לבוא בתחלה בתוך הדבור, כי כל הדברים
 צריכין לבוא לבחינת מחשבה דבור ומעשה, וכל המחשבות
 שיש להאדם כלם מכרחים לבוא בתוך הדבור בשעת המחשבה,
 ואף על פי שאין האדם מרגיש זאת אף על פי כן הוא בדקות
 גדול, כמו שכתוב בזהר הקדוש ועל ידי הדבור נגמר המעשה
 ויוצא מנח אל הפעל ועל כן צריכין להשלים את הדבור כדי
 להוציא מנח אל הפעל. (עין לקמן אות ח):

ו שלמות הדבור נעשה על ידי בחינת עלמא דאתי, כי עכשו
 הדבור חסר ואינו בשלמות, מאחר שאין כל העולם קוראין
 להשם יתברך עם הדבור, אבל לעתיד יקראו כלם להשם יתברך
 עם הדבור. כמו שכתוב: "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה
 לקרא כלם בשם ה'" (צפניה ג' ט), 'שפה ברורה' דיקא. כי מאחר
 שהכל יקראו להשם יתברך עם הדבור על כן אז יהיה להדבור
 שלמות. וכל זה יהיה לעתיד על ידי גדל התגלות האמת שיהיה
 אז. שעל ידי זה יראו הכל גדלת ותפארת הצדיקים והכשרים, וכן
 להפך מפלת הרשעים, כי עקר גדלת הצדיקים והכשרים הנלוים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרע"ז - צמח מנהר"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֲלֵיהֶם יתְגַלֶּה רַק לְעֵתִיד לָבוֹא, בְּיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּי אִזּוֹ יֵרְאוּ הַכֹּל גְּדֻלָּתָם וְתַפְאֲרָתָם. "מָה רַב טוֹבָךָ הַצָּפוֹן לָהֶם". וְכֵן לְהַפּוֹךְ יֵרְאוּ הַכֹּל אִזּוֹ מִפְּלֵת הַרְשָׁעִים. כִּי אִזּוֹ יִהְיֶה יוֹמָא דְדִינָא רַבָּא שְׂיִהְיֶה הָאָדָם נִדּוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂה עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, וְלֹא יוֹתְרוּ לוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר קָטָן כִּי אִין שְׂכָחָה לְפָנָיו יתְבָרַךְ וְהַכֹּל יִהְיֶה נִזְכָּר לוֹ אִזּוֹ. וְאִזּוֹ יֵרְאוּ הַחֲלוּק שְׂבִין צְדִיק לְרָשָׁע וּבִין מִי שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵּב וְלְהִתְחַבֵּר לְצְדִיקֵי אֲמַת וּבִין מִי שְׂחָלַק עֲלֵיהֶם. וְעַל-יַדֵּי גְדֻלַּת הַתְּגִלוֹת הָאֲמַת הַזֶּה יָשׁוּבוּ כָּלֵם לְהַשֵּׁם יתְבָרַךְ וְיִקְרְאוּ כָּלֵם בְּשֵׁם ה' וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִהְיֶה הַדְּבֹר בְּשִׁלְמוֹת:

ז אֲבָל צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת עֲלָמָא דְאֲתִי גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה, דְּהֵינּוּ שְׂיִהְיֶה מִפְּלֵת לְרָשָׁעִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶה נַעֲשֵׂה עַל-יַדֵּי אֲמַת כַּנ"ל. כִּי עַקֵּר מִפְּלֵת הַרְשָׁעִים לְעוֹלָם הַבָּא יִהְיֶה עַל-יַדֵּי הָאֲמַת שְׂיִתְגַּלֶּה אִזּוֹ (עֵין פְּנִים). וְעַל כֵּן כְּשִׁזְזָה הָאָדָם לְהִתְפַּלֵּל בְּאֲמַת בְּשָׁבִיל הַשֵּׁם יתְבָרַךְ לְבַד בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה בְּשָׁבִיל בְּנֵי אָדָם, עַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הַבְּחִינָה שֶׁל עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, דְּהֵינּוּ שְׂיִהְיֶה מִפְּלֵת הַרְשָׁעִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׂיִכְרְחוּ כָּלֵם לְשׁוּב אֶל ה'. וְעַל-יַדֵּי-זֶה מְשִׁיכִין שְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר דְּקֻדְשָׁה גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְעַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִין לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל כָּל הַדְּבָרִים שְׂבִקְדָשָׁה שְׂחֹשֶׁק לַעֲשׂוֹת:

סֵדֶר הַיַּיִּם מִנְהַר"ן הַיּוֹמִי:

תמח (ה) שְׂמַעְתִּי בְשִׁמוֹ מִהָרֵב דְּפַה בְּרַסְלָב, שְׂפַעֵם אַחַת הָיָה בְּדִרְךָ וְהִתְפַּלֵּל שְׂחַרִּית וְנִפְּל עַל פָּנָיו עַל יְמִינוֹ בְּנַהוּג עֲכָשׁוּ. וּבָא אֵלָיו רַב סְעֵדִיָּה גָּאוֹן וְאָמַר לוֹ שְׂגַם בְּשְׂחַרִּית צְרִיכִין לְפַל עַל שְׂמַאל:

תמט (ו) אָמַר לְאַחַד עַל מַה שְׂסַפֵּר לְפָנָיו שְׂהָיָה מְרַגֵּל בְּעִבְרוֹת

גְּדוּלוֹת, עַד שְׁכַמְעַט לֹא הָיָה בְיַד עֲצָמוּ לְמַנְעַ עֲצָמוּ מִלַּעֲשׂוֹתָם. הַשִּׁיב לוֹ שֵׁישׁ בְּחִינַת הַתְּקַשְׁרוֹת לְקִישׁר וּלְחִבֵּר עֲצָמוּ יַחַד בְּהַתְּקַשְׁרוֹת חֲזָק, וְעַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִין לְהַתְּגַבֵּר וּלְהַנְצִיל. וְלֹא בִּיאַר הָעֲנִיָּן. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֶפְשָׁר לְהַכִּין הָעֲנִיָּן קֶצֶת וְהִיא עֲצָה נִפְלְאָה (וְעֵינִי בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ הַלְכָה ו):

תנ (ז) תקס"א אחר שבוועות בסמוך ספר זאת מעשה אחד מאנשי-שלוֹמֵנו הָיָה הוֹלֵךְ כְּמָה שָׁנִים עִם מַחֲשָׁבָה שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, וְהָיָה רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ מִזֶּה וְלֹא אֶסְתַּיְעָא מִלְּתָא. וּמִי יָדַע מִזֶּה כִּי מִי הוּא נָבִיא שֶׁיִּדַע מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהוּא הָיָה הוֹלֵךְ עִם מַחֲשָׁבָה זוֹ כְּמָה שָׁנִים. בְּשָׁבוּעוֹת הַזֶּה וְהוּא הָיָה בְּכָאן עַל שָׁבוּעוֹת, וְאִזִּי בְּשָׁבוּעוֹת חָלַם לוֹ שֶׁבָּאוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים וְהָיָה נִרְאָה שְׂאֵחַד הוּא עָקָר וְהַשֵּׁנִי אִינוֹ עָקָר, רַק מִחֲמַת הָאֵחָד הָעָקָר בָּא הוּא גַם כֵּן. וְשִׂאֲלַתִּי לָהֶם מַה הֵם עוֹשִׂין כָּאן, הַשִּׁיב לִי אֹתוֹ הָעָקָר הֲנִי לְשִׂאֲלוֹתוֹ הָאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנו הַכָּרִיחַ אֹתוֹ שֶׁיִּשְׁבַּע בְּסִפְר־תוֹרָה בְּזִרוּעַ עַל־זֶה שֶׁיָּבֹא לְכָאן, וְנִשְׁבַּע לוֹ וְסִפֵּר לִי אֹתוֹ הָאִישׁ הֲנִי לְשִׂבָּא עִכְשָׁו אֶת הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁהוֹלֵךְ עִמָּה הָאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנו הֲנִי לְ. אַחֲר־כֵּן בְּשִׁבָּא אֶצְלִי הָאִישׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הֲנִי לְ לְקַבֵּל רְשׁוֹת קָדָם נִסִּיעֵתוֹ כְּנֶהוּג. אָמַרְתִּי לוֹ אֶת הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלוֹ שֶׁהוֹלֵךְ עִמָּה כְּנִי לְ, וְכִלְתָּה נַפְשׁוֹ מְאֹד וְנִתְּמַלֵּא שְׂמֵחָה עַל שְׂכֻנָּתִי מַחֲשַׁבְתּוֹ:

תנא (ח) מצאתי כתב־יד החברים, אָמַר שְׂטוֹב יוֹתֵר לְסִפֵּר עִם חֲבֵרוֹ מֵעֲנִינֵי עֲבוּדַת הַבוֹרָא, כִּי כְּמוֹ שֶׁיִּינֵן מִגְּבִיָּה אֶת הַלֵּב כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (מְשָׁלִי ל"א): "תָּנוּ שִׁכָּר לְאוֹבֵד וַיִּינֵן לְמָרִי נָפֶשׁ", כֵּן הַדְּבָרִים שֶׁמִּסְפֵּר עִם חֲבֵרוֹ מִגְּבִיָּה לְבוֹ שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (שָׁם י"ב): "דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁחַנָּה", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה יִשְׁחַנָּה לְאַחֲרִים. וְכְמוֹ כְּשִׁשׁוֹתָהּ מְעַט יִינֵן מִגְּבִיָּה לְבוֹ וְכְשִׁשׁוֹתָהּ

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרע"ו אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"צַדִּיק לֹא יִצְדַּק מִקֻּדָּה שֶׁדָּף לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" אָמַר חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

יִין הַרְבֵּה נַעֲשֶׂה שְׂכֹר וּמְנַח עַל מִשְׁכָּבוֹ. כִּךְ הַדְּבָרִים שְׁמִסְפְּרִים אִם יֵשׁ בָּהֶם עַל-כָּל-פָּנִים קֶצֶת אֶמֶת, אֶף-עַל-פִּי שֵׁישׁ בּוֹ צְבִיעוֹת וְגִדְלוֹת אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִגְבִּיָּה אֶת לְבוֹ, אֲבָל כְּשֵׁאִין בְּהַדְּבָרִים שׁוֹם אֶמֶת אֵלָּא מָלֵא צְבִיעוֹת וְגִדְלוֹת, וּכְשֶׁהוֹלֵךְ מֵאֵתוֹ עוֹשֶׂה כָּל הָעֲבֵרוֹת וְהַתְּאוּוֹת, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵינָם מִגְבִּיָּהִין אֶת הַלֵּב. כְּמוֹ הַיִּין כְּשֶׁשׁוֹתֵהוּ הַרְבֵּה כִּנ"ל:

תנב (ט) אָמַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ טוֹב תָּמִיד [גָּאֵט אִיז תָּמִיד גּוֹט]:
תנג (י) אָמַר, כְּמוֹ שְׂאֵתֶם רוּאִים אוֹתִי רְצוּנִי לֹאֲמַר שְׁבֹדֵי אֵתֶם מִחֲזִיקִים אוֹתִי לְצַדִּיק גָּמוּר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם הָיִיתִי עוֹבֵר חַם וְשָׁלוֹם עֲבָרָה גְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיִתָּה הָעֲבָרָה מִשְׁלֶכֶת אוֹתִי כָּלֵל רַק הָיִיתִי אַחַר הָעֲבָרָה אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹ קֹדֶם, רַק אַחֲר־כֵּךְ הָיִיתִי עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה (הָאֵט וּוִיא אִיר זְעַהט מִיךְ אִיךְ זָאל חַם וְשָׁלוֹם עוֹבֵר זִיין דִּיא גְּרַעסְטַע עֲבָרָה; וּוִאֵלְט דָּאס מִיךְ גָּאָר נִיט אַרְאֵפּ גִּיוִוִאֲרֶפּן, אִיךְ וּוִאֵלְט גָּאָר דְּעֵם גִּיוִוִעֵן אַזוֹי אִיין עֶרְלִיכְעֶר יוֹד וּוִיא פְּרִיר, דְּעֶר גָּאָר וּוִאֵלְט אִיךְ תְּשׁוּבָה גִיטֵאן):

תנד (יא) אָמַר עוֹד יִהְיֶה זְמַן שְׁמִי שִׁיְהִיָּה אִישׁ כְּשֶׁר פָּשׁוּט, יִהְיֶה חֲדוּשׁ גְּדוֹל כְּמוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

י אִם מִתְעוֹרֵר הָאָדָם לְתְּשׁוּבָה, אֲזִי כְּשֶׁרוֹצֶה לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם וּלְנַסֵּעַ לְהַצְדִּיק, מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם יֵצֵר הָרַע חֲדָשׁ יוֹתֵר חֹזֵק מִבְּתַחֲלָה; וְכָל מַה שֶּׁנִּכְנָס יוֹתֵר בְּעֲבוֹדַת-הַשֵּׁם, יתְגַבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע יוֹתֵר גְּדוֹל. עַל-כֵּן צָרִיךְ בְּכָל פַּעַם הַתְּגַבְּרוֹת בְּיוֹתֵר וְהַתְּחִיזוֹת חֲדָשׁ נֶגֶד הַיֵּצֵר הָרַע הַחֲדָשׁ שֶׁמִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם. וּמִזֶּה בָּא מַה שְׁלִפְעָמִים כְּשֶׁנִתְעוֹרֵר הָאָדָם לְנַסֵּעַ לְאֲנִשֵׁי-אֶמֶת, יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּקָה גְּדוֹלָה, וְאַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁמִתְחִיל לְנַסֵּעַ נִחְלָשׁ חֲשָׁקוֹ,

וּלְפַעֲמִים כְּשָׁבָא לְהַצְדִּיק בְּעֲצָמוֹ, נוֹפֵל מִתְּשׁוּקָתוֹ לְגַמְרֵי כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַנ"ל, כִּי תִכְּף כְּשֶׁנִּתְעוֹרַר לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק־הָאֲמֵת, אֲזַי הֵמִית יִצְרוֹ הָרַע שֶׁהָיָה לוֹ בַּתְּחִלָּה, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁרָצָה לְנִסְעַ, נִתְּהוּהָ לוֹ יִצְרַת הָרַע חֲדָשׁ חֲזָק מִבְּתְּחִלָּה, כִּי כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבֵרוֹ, יִצְרוֹ גְּדוֹל הַיָּמֵנוֹ. עַל־כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמֵת צָרִיךְ הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשׁ בְּכָל פֶּעַם נֶגֶד הַיִּצְרַת הָרַע הַחֲדָשׁ שֶׁמִּתְּחִלָּה עָלָיו בְּכָל פֶּעַם (שם עב).

טו כִּי יֵשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת בְּהִיִּצְרַת הָרַע, וְהָרֵב הָעוֹלָם הַיִּצְרַת הָרַע שֶׁלָּהֶם הוּא נְמוּךְ וּמְגֻשָּׁם מְאֹד, רוּחַ שְׁטוּת מִמֶּשׁ. וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּעַת צַח כָּל־שָׂהוּא, וּמְשַׁעֵר בְּלִבָּהּ קִצָּת אֶת גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ בּוֹדֵאֵי הַיִּצְרַת הָרַע הַזֶּה הוּא אֶצְלוֹ שְׁטוּת גְּדוֹל וְשִׁנְעוֹן, וְאַפְלוֹ נִסְיוֹן שֶׁל תַּאֲוֹת נְאוּף הוּא אֶצְלוֹ שְׁטוּת, וְאִין צָרִיךְ שׁוּם הִתְגַּבְּרוּת נֶגְדוֹ, רַק שֶׁיֵּשׁ לוֹ יִצְרַת הָרַע אַחֲרֵי גְבוּהַ מְזִיחַ הַרְבֵּה. אֲבָל זֶה הַיִּצְרַת הָרַע שֶׁל רֵב הָעוֹלָם הוּא שְׁטוּת גְּדוֹל בְּאֲמֵת לְמִי שֶׂהוּא רַק בַּעַל שִׁבְלֵ אֲמֵת לְבַד (שם).

טז וְיֵשׁ שֶׁהַיִּצְרַת הָרַע שֶׁלָּהֶם הוּא בְּחִינַת קְלִפָּה דַּקָּה, וְזֶה הַיִּצְרַת הָרַע אִין מְגַרִּין אֶלָּא בְּאִישׁ־חֵיל גְּדוֹל בְּמַעֲלָה קִצָּת, אֲבָל עֲדִין אִין זֶה הַיִּצְרַת הָרַע שֶׁל הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, כִּי הַיִּצְרַת הָרַע שֶׁלָּהֶם הוּא מִלְּאָךְ הַקְּדוּשׁ מִמֶּשׁ (שם).

יז גַּם בְּעֲנִין הַהִתְקַרְבוּת עֲצָמוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ יִצְרַת הָרַע גְּדוֹל, הֵינּוּ שֶׁלְּפַעֲמִים רַבּוּי הַהִתְלַהֲבוּת חוּץ מִהַמְּדָה הוּא מִהַיִּצְרַת הָרַע. וְזֶה בְּחִינַת: "פֶּן יִהְרָסוּ אֵל ה'". וְצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְהַנְצִיל גַּם מְזִיחַ (שם).

סדר שיחות ה'ר"ן ה'תש"ז:

רסג ספר לי אחד שהיה משיח עמו זכרונו לברכה, מענין בני

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ב'תרע"ח - אמר מוהר"ש"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הנְעוּרִים שְׂשֻׁכִּיחַ מְאֹד שְׂנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוּתֵיהֶם וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אִיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם אָמַר שְׂזִיחַ מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבַר שְׂמַנִּיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקָלָקָל הַשָּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כִּי שִׁיתְּפֶסוּ בְּמִצּוֹדָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֵם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשָּׁלוֹם בֵּית חֵם וְשָׁלוֹם, שְׂגוֹרֵם בְּעַרְמוּמֵיּוֹתוֹ לְקָלָקָל הַשָּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם וְהֶאֱרִיךְ בְּשִׁיחָה זֹאת:

רסד הַזְּהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׂיִם הֵם סוּבְלִים צָעֵר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צָעֵר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצִים מִכְּאוּבָם וְצָעָרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אָפָּנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וּלְיַקָּרָם, וּלְכַבְּדָם וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט): 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ', וְכֵן אָמְרוּ (יבמות סג): 'דִּינּוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ' וכו':

רסה הַזְּהִיר מְאֹד לְבָלִי לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים כָּלֵל אֶפְלוֹ עִם שְׂמֶן אוֹ שׁוּמֵן וְאֶפְלוֹ עַל יְדֵי תַעֲרוּבוֹת כְּגוֹן עַל יְדֵי בִיּוֹצִים וְכִיּוֹצֵא, וְאֶפְלוֹ בְּשִׁבְתָּ וְהַלְעִיג עַל הָאוֹמְרִים שְׂבִשְׁבַת מְצוּחַ לֶאֱכֹל דְּבַר הַמִּזִּיק שֵׁהֶם בְּצָלִים חַיִּים וְאָמַר שֵׁהֶם מִזִּיקִים מְאֹד לְכַמָּה דְּבָרִים, וְחָשַׁב אֲזִי כַמָּה עֲנִינֵי חוֹלָאֵת וּמְכֹאוּבִים וְחִלְשׁוֹת שְׂגוֹרְמִים, אֲדָ שְׂכַחְתִּים בְּפִרְטִיּוֹת אֲדָ הַכָּל שֶׁחֲחִמִּיר מְאֹד וְהַזְּהִיר מְאֹד לְבָלִי לֶאֱכֹל חַיִּים כָּלֵל אֶפְלוֹ עַל יְדֵי תַעֲרוּבוֹת וְאֶפְלוֹ בְּשִׁבְתָּ רַק מְבִשְׁלִים מְתָר לֶאֱכֹל וּבִתְחִלָּה שְׂאֵלְנוּ אוֹתוֹ עַל זֶה מִחֲמַת שְׂשֻׁמְעָנוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זֶה שֶׁהַזְּהִיר מְאֹד לְבָלִי לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים, וְאָמַר שְׂבִיּוֹדֵאֵי כֵּן הוּא וְהַתְּחִיל לְחָשׁוֹב לְכַמָּה דְּבָרִים הֵם מִזִּיקִים וְכוּ' כַּנִּזְכָּר לְעִיל וְאֲזִי שְׂמַעְנוּ כָּל הַנִּזְכָּר לְעִיל:

רסו אָמַר: שֵׁישׁ צְדִיקִים שָׁהָם גְּדוֹלִים בַּתּוֹרָה וּבְקִיָּאִים בְּסִפְרִים
הַרְבֵּה וּבְדַרְשׁוֹת רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, וּמַחֲמַת זֶה דִּיקָא אֵינָם
יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה מַחֲמַת שָׁהָם בְּקִיָּאִים מְאֹד כִּי כְּשִׁמְתְּחִיל
לִזְמַר תּוֹרָה וְרוֹצֵה לְחַדֵּשׁ אֵיזָה דְּבַר מְבַלְבֵּל אוֹתָם בְּקִיאוֹתָם
הַגְּדוֹלָה וּמַתְּחִילִים לִזְמַר מִיַּד הַקְּדָמוֹת הַרְבֵּה וּדְבָרִים הַרְבֵּה מֵהַ
שֵׁיזְדַעִים מִסִּפְרִים, וּמַחֲמַת זֶה נִתְּבַלְבֵּל דְּבָרֵיהֶם וְאֵינָם יְכוּלִים
לְהוֹצִיא לְאוֹר אֵיזָה חֲדוּשׁ נָאֵה וְתַפְס אֲזִי לְדַגְמָא גְּדוֹל אֶחָד בְּדוֹרוֹ
שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל לִזְמַר תּוֹרָה מַחֲמַת זֶה וְהַמּוֹבֵן מִדְּבָרָיו הָיָה כִּי
כְּשִׁרוֹצִין לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין צְרִיכִין לְצַמְצֵם אֶת מַחוּ לְבִלִי לְרוּץ מִיַּד
לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּרַבּוּי הַקְּדָמוֹת שֶׁאֵינָם מְכַרְחִים לְחֲדוּשָׁיו וַיַּעֲשֶׂה
עֲצָמוּ כְּאֵינוּ יוֹדֵעַ וְאֲזִי יְכוּל לְהוֹצִיא לְאוֹר לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁים הַרְבֵּה
בְּהַדְרָגָה כְּסִדֵּר וְעוֹד דְּבַר מְזִה אֵךְ אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר דְּבַר כְּזֶה
בְּכַתָּב וְהַחֲכָם יְבִין מִדַּעְתּוֹ:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(יח) חבית שפקקו בפקק של פשתן לסתום נקב שבדופנה
שמוציאין בו היין יש מי שמתיר אע"פ שא"א שלא יסחוט והוא
שלא יהא תחתיו כלי דכיון שאינו נהנה בסחיטה זו הוי פסיק
רישא (פי' איסור נמשך בהכרח מדבר מה כמו המות הנמשך בהכרח מהתזת הראש)
דלא ניחא ליה ומותר וחלקו עליו ואמרו דאע"ג דלא ניחא ליה
כיון דפסיק רישא הוא אסור והעולם נוהגים היתר בדבר ויש
ללמד עליהם זכות דכיון שהברזא ארוכה חוץ לנעורת ואין יד
מגעת לנעורת מותר מידי דהוי אספוג (פירש הערוך ספוג הוא על ראש
דג אחד גדול שבים ובשעה שמרים ראשו להסתכל בעולם יורד אותו הספוג על עיניו
ואינו רואה כלום ולולי זה לא היתה ספינה נצולת מפניו) שיש לו בית אחיזה
ולפי שאין טענה זו חזקה ויש לגמגם בה טוב להנהיגם שלא יהא

כלי תחת החבית בשעה שפוקקים הנקב (ועיין לעיל סימן ש"א עוד מדיני סחיטה): (יט) ליתן כרכום בתבשיל מותר ואין לחוש לו משום צובע דאין צביעה באוכלין: (כ) יש מי שאומר שהאוכל תותים או שאר פירות הצובעים צריך ליוזר שלא יגע בידיו צבועות בבגדיו או במפה משום צובע אבל אם צובע פתו במשקה הפירות לית לן בה דאין צביעה באוכלין:

סימן שכ"א (א) חבילי פיאה אזוב וקורנית (פי' מין עשב) הכניסן לעצים אין מסתפקין מהם הכניסן למאכל בהמה קוטם ואוכל ביד אבל לא בכלי ומולל בראשי אצבעותיו: (ב) אין עושין מי מלח הרבה ביחד לתת לתוך הכבשים משום דדמי לעיבוד אבל יכול לעשות ממנו מעט לתת לתוך התבשיל ואם נתן לתוכו שני שלישי מלח אסור לעשות ממנו אפילו מעט: (ג) אסור למלוח חתיכות צנון ד' או ה' ביחד מפני שנראה ככובש כבשים והכובש אסור מפני שהוא כמבשל אלא מטבל כל אחת לבדה ואוכלה אבל ביצים מותר למלחן: (ד) יש מי שכתב שמותר לטבול כמה חתיכות צנון אחת אחת לבדה ולהניחם יחד לפניו כדי לאכלם מיד זו אחר זו: (ה) אסור למלוח בשר מבושל או ביצה מבושלת להניחה: (ו) אין למלוח ביחד הרבה פולים ועדשים שנתבשלו בקליפתן: (ז) מותר לדוך פלפלין אפילו הרבה יחד והוא שידוכם בקתא של סכין ובקערה: (ח) אין כותתין מלח במדוך של עץ אבל מרסק הוא ביד של סכין ובעץ הפרור ואינו חושש: הגה ודוקא מלח הגם אבל מלח שהיה דק מתחלה ונתבשל ונעשה פתיתין מותר לחתכו בסכין כמו שחותך הפת (כל בו): (ט) מותר לחתוך בשר מבושל או צלי דק דק בסכין: הגה אבל אסור לחתוך דק דק בשר חי לפני העופות דהואיל ואינן יכולין לאכלו בלא חתוך קמשוי ליה אוכל

(תה"ד סימן כ"ז ועיין לעיל סימן שכ"ד): (י) אסור לגרור הגבינה בשבת במורג חרוץ בעל פיפיות שקורין ראליי"ו: (יא) מותר להשקות את התלוש כדי שלא יכמוש: (יב) המחתך הירק דק דק חייב משום טוחן: הגה והוא הדין דאסור לחתוך גרוגרות וחרובים לפני זקנים (ב"י בשם תוספתא) ודוקא פירות וכדומה לזה אסור אבל מותר לפרר לחם לפני התרנגולים דהואיל וכבר נטחן אין לחוש דאין טוחן אחר טוחן (הגהות מיימוני פכ"א ומרדכי ור"ן פ' כלל גדול וסמ"ג) וכל זה לא מיירי אלא בחותך ומניח אבל אם לאכלו מיד הכל שרי מידי דהוי אבורר לאכול מיד דשרי (תשובת הרשב"א ור"ן פ' כלל גדול) כדלעיל סימן שי"ט: (יג) אסור לרדות חלות דבש מהכוורת (פי' הקן שהדבורים עושים בו הדבש) מפני שדומה לתולש: הגה ודוקא אם דבוקין בכוורת (המגיד פכ"א) אבל אם נתלשו מבע"י או שנתרסקו מבעוד יום והדבש צף בכוורת מותר לרדותו בשבת (ב"י):

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלֹת הַיּוֹמִי:

תתפט: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שנשמר חקיך ומצותיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא ונזכה להגדיל ולגשש ולפאר ולרומם מלכותך בעולם, ולגלות ולפרסם מלכותך לכל בְּאֵי עוֹלָם וְלַהֲעֲלוֹת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה לְשָׂרְשָׁה, וְתָשִׁיב אֵל דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת וְיִהְיֶה נַעֲשָׂה יְחִוּד קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּיַחְוָדָא שְׁלִים עַל יְדֵינוּ תָּמִיד, "יִמְלֹא פִי תְהִלָּתְךָ, כָּל הַיּוֹם תְּפָאֲרֶתְךָ אֲבָרְכָה אֶת ה' בְּכָל עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי תְהִלָּת ה' יְדַבֵּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ" וְאֲזַכָּה לְקַיִם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ, וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה" וְנֹאמַר: "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר ה', רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרפ"ב ❦ צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ" ❦

❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַעַךָ, וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר ה' מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם", וְנִזְכָּה לְחֶבְרִיר אֹתְךָ בְּאַמֶּת לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת
וַיִּקְיֵם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ וַיִּירָם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ כִּי
לֹה' הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרֶ
עֲשׂוּ וְהִיתָה לֹה' הַמְּלוּכָה וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד":

תְּפִלָּה פֶּחַ תַּחֲא: ומיוסד ע"פ תורה ע"ט { "בה' חסיתי איך תאמרו
לְנַפְשֵׁי נוֹדֵי הַרְכָּם צְפוּר, שְׁקִדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצְפוּר בּוֹדֵד
עַל גָּג, כָּל הַיּוֹם חֲרַפוּנִי אֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ, כִּי אֶפְר כְּלָחֵם
אֶכְלֹתִי וְשִׁקְוֵי בְּבָכִי מִסְכָּתִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ, כִּי נִשְׁאַתְנִי
וְתִשְׁלִיכְנִי" כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם, נָע וָנָד בְּאָרֶץ וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה
וְהַשְׁקֵט כִּי הָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוּעֵר, וְאֲנִי מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף מְאֹד
יֹזֶתֶר מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם אֶת מְרִירוֹת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע
טָעַמְתִּי, וְנִתְעַרַב בִּי מְאֹד הַטּוֹב וְהָרָע יַחַד, וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה
וְהַשְׁקֵט לְפַעֲמִים מִתְעוֹרֵר בִּי הַטּוֹב, וּמִגִּיעַ לִי הַרְחוֹר תְּשׁוּבָה,
וְאֲנִי מִתְחִיל לְהִרְגִיל עֲצָמִי בְּדַרְכֵי ה' בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְלִכְסֵף לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, אֵךְ הוּא לְמַצְעֵר מְאֹד, וּבְתוֹךְ כָּךְ
מִתְעוֹרֵר חֵם וְשָׁלוֹם אֵשׁ הַתְּאַוּוֹת, וְאֲנִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה עוֹלָה וַיּוֹרֵד
יּוֹרֵד וְעוֹלָה, וְהַשְׁקֵט לֹא אוֹכֵל אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אוֹי לִי מִיּוֹצְרֵי כְּאֶבֶן
הַנִּתּוֹן בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלֵּעַ, כִּן נַפְשֵׁי מְטָרֶפֶת בֵּינּוֹן מְצוּלוֹת טֵיט עֲכִירַת
תְּאַוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבָּלִיו וּבְאַמֶּת אִין לִי שׁוֹם מְשָׁל וְדַמְיוֹן לְכַנּוֹת
וְלַהַדְמוֹת עֲצֵם הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלִי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה, "לֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקֵטִיתִי וְלֹא נָחִיתִי וַיָּבֵא רָגְזוֹ":

תתצא: על כן באתי להפיל תחנתתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי
מלא רחמים, שתמציא לי ברחמיך מנוחה והשקט, ותזכני

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת אֵל שִׁדִּי יִתֵּן לִי רַחֲמִים הָאוֹמֵר
 לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי הָאוֹמֵר לַיָּם עַד פֶּה תָּבֵא, הוּא יִגְעוֹר
 בְּהִיָּצֵר הָרַע שְׁלִי וּבְכָל הָרוֹדְפִים אוֹתִי שִׁיִּסְתַּלְקוּ מִפְּנֵי וְיִתְבַּטְּלוּ
 מִפְּנֵי, וַיִּנְיחוּנִי לְעַבְדּוֹ בְּקִבְיָעוֹת בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּשׁוּבָה וְנִחַת
 אֲשֶׁר, בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְבוּרָתִי וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד עֲמִיךָ בְּקָרִי
 וּבְמִקְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְלֹא אֶהְיֶה כְּגִלְגַּל הַחֹזֵר חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמִטָּה
 הַמְתַּהַפֵּךְ, פֶּעַם כָּשֶׁר וּפֶעַם פָּסוּל, פֶּעַם טָהוֹר וּפֶעַם טָמֵא חֵם
 וְשָׁלוֹם רַק אֶזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת תּוֹרָתִי קָבֵעַ וְלִקְבֵּעַ עֲצָמֵי
 בְּקִבְיָעוֹת גָּמוֹר בְּתוֹךְ קִדְשָׁתְךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת
 תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּכָל לַיִל
 וְנִפְּשׁ בְּשָׁנֵי יְצָרֵי בְּאַמֶּת:

תִּתְצַב: וְתַעֲלֵנִי מִהָרָה מִטְּמֵאָה לְטָהָרָה מֵחַל לְקִדְשׁ מִשִּׁשָּׁת יָמֵי
 הַחַל לְקִדְשֵׁי שַׁבַּת קִדְשׁ וְתִזְכְּנִי לְקַבֵּל שַׁבַּת קִדְשׁ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה,
 וּבְחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְכָל מֵינֵי כְבוֹד וְעֲנֹג שַׁבַּת, וּקְדֹשָׁה וְטָהָרָה
 גְדוֹלָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת וְאֶזְכָּה לְהַכֵּיל בְּקִדְשֵׁי שַׁבַּת תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד, וְלִהְיוֹתִי הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשָּׁת יָמֵי הַחַל וְאֶזְכָּה
 לְתִשׁוּבָה שֶׁל שַׁבַּת קִדְשׁ, וְלָנוּחַ מֵעַתָּה מִכָּל עֲנִינֵי חַל וְלִהְיוֹתִי פָּנִי
 לְגַמְרֵי מִתְאַוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבָּא, וְלִקְבֵּעַ עֲצָמֵי בְּאַמֶּת בְּתוֹךְ
 הַקְּדוֹשָׁה בְּמִנוּחָה וְהַשְׁקֵט, בְּמִנוּחַת אֶהְבָּה וְנִדְבָה, מְנוּחַת אֶמֶת
 וְאַמוּנָה מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשִׁלּוּהַ הַשְׁקֵט וּבִטְחָה, מְנוּחַת שְׁלֵמָה שְׁאֵתָה
 רוּצָה בָּהּ וְלֹא יִהְיֶה בְּרוּחֵי רְמִיָּה כָּלֵל, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה
 לְעוֹלָם:

תִּתְצַג: וְאִם הִרְבִּיתִי אֲשִׁמָּה, עַד אֲשֶׁר חָטָאִי לֹא יִמְדוּ וְלֹא יִסְפְּרוּ,
 וְכָבְדוּ מֵחֹל יָמַי, וְאִין שׁוֹם לָשׁוֹן בְּעוֹלָם לְכִנּוּת בּוֹ רַבּוּי וְעֲצָם
 פְּשָׁעֵי וּפְגָמֵי נִגְדֶיךָ אוֹי לִי כִּי חָטָאתִי אוֹי מֶה עָשִׂיתִי, אוֹי לִי אֵיךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תרפ"ד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לֹא חִסְתִּי עַל נַפְשִׁי הַיְקָרָה מְאֹד אִיךָ הָיִיתִי אֲכַזֵּר עַל נַפְשִׁי יוֹתֵר
מִכָּל מִינֵי רוֹצְחִים וְאֲכַזְרִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵלֹהִי הָיוּ מִתְקַבְּצִים עָלַי יַחַד
כָּל הַרוֹצְחִים וְהַגְּזֵלָנִים וְהָאֲכַזְרִים שְׂבָעוּלָם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
לִי בְּאֵלֶּךָ שָׁנִים מַה שְּׂאֲנֹכִי עָשִׂיתִי לִי בְּעַצְמִי עַל-יְדֵי חֲטָא וּפְגָם
אֶחָד שְׂחָטָאתִי נִגְדָּךְ מִכָּל שָׁכֵן כִּי חֲטָאִי רַבּוֹ מִסֵּפֶר אֹיֵי אֹיֵי וְאֲבוֵי
אֹיֵי לִי וַיִּזְעַקְלִי מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמַעָה וְאֶבְכָּה יוֹמָם
וְלַיְלָה עַל חַלְלִי כִּי חִלַּלְתִּי אֶת קִדְשְׁתִּי, וְטָרַפְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּאִפִּי,
וְעִנִּיתִי אֶת נַפְשִׁי בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים מָרִים וְקָשִׁים שְׂבָעוּלָם הִרִינִי
לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים אֲנִי מְלֹא עוֹן וְאַתָּה מְלֹא רַחֲמִים אֲנִי מְלֹא
בְּלִבּוֹלִים וּמְחַשְׁבוֹת רָעוֹת וְעַקְמִימוֹת שְׂבִלָב, וְאַתָּה מְלֹא טוֹב
וַיֵּשֶׁר וַאֲמַת וְחָסֵד וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: